

Escultura

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: C/ Francesc Ribas, s/n, 08400-GRANOLLERS
Emplaçament A l'entrada de l'Hospital Nou de Granollers

Coordenades:

Latitud: 41.61335
Longitud: 2.29478
UTM Est (X): 441243
UTM Nord (Y): 4607089

Classificació

Número de fitxa 08096 - 192
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Element urbà
Estil / època: Contemporani Abstracció
Segle XX
Any 1984
Autoria de l'element: Antoni Cumella
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Pública
Titular: Fundació Hospital-Asil de Granollers, Avinguda de Francesc Ribas, s/n, 08400-GRANOLLERS
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dl., 01/10/2001 - 02:00

Descripció

Grup escultòric abstracte, inacabat, que està format per tres plaques allargades de gres sotmès a diferents cotxeres, la qual cosa li dona un cromatisme variat en el que prevaleix el color de l'argila.

Observacions:

Està inacabada. Cal tenir present que l'artista va morir el 1985 i l'obra es de poc abans de la seva mort.

Història

Antoni Cumella (Granollers, 1913-1985). La força vital d'aquest ceramista va fer que el pintor Oskar Kokoschka l'anomenés Urtöpfer (ceramista primigeni), com si en ell nasqués l'art de la ceràmica. Del seu segon pare, que era gerrer, va aprendre el goig que dona a les mans el contacte amb els elements primordials d'aigua i terra i la fascinació del tercer, el foc. El seu començament va ser a l'obrador de terrissa d'en Regàs a la carretera de Cardedeu, ran de la via (GARRELL, 1960). Però les mans d'Antoni Cumella no es van limitar a l'artesania, sinó que es van mostrar capaces de volar molt més alt. Va ser alumne de l'arquitecte Jujol, amic i col·laborador de Gaudí. L'any 1936 fa la primera exposició a Barcelona i obté la primera de les seves medalles d'or a la trienal de Milà (les altres dues van ser els anys 1951 i 1957). Després el parèntesi de la guerra i postguerra en la que va trobar moltes dificultats, l'any 1947 exposa a la VII Exposición Nacional de Artes Decorativas. Va rebre el Premi Cuba a la II Bienal Hispanoamericana de Arte, l'any 1954. Amb aquest motiu se li va fer una exposició d'homenatge al Museu de Granollers. Entre els anys 1945 i 1955 va ser professor de ceràmica de l'Escola del Treball de Barcelona. El mateix 1955 fa una exposició al Museo de Arte Contemporáneo de Madrid i estableix una relació d'amistat amb els filòsofs Aranguren i Zubiri i amb els literats Laín Entralgo i Ridruejo. De tota la vida havia estat amic de Miquel Llor, de Manolo Hugué i de Llorenç Artigas. L'any 1956 fa el primer viatge i diverses exposicions a Alemanya. N'hi farà moltes més a Colònia, Hamburg, Munic, Düsseldorf, etc. L'any 1960 funda l'escola d'art FAD a Barcelona, juntament amb Alexandre Cirici i Romà Vallès. El 1964 realitza un mural per al pavelló espanyol a la Fira Mundial de Nova York. L'any 1973, una exposició seva recorre moltes ciutats franceses, i l'any següent rep el premi de la Crítica d'Art de Barcelona a la millor exposició de l'any. L'any 1980 rep el Premio Nacional de las Artes Plásticas, i amb aquest motiu exposa al Palacio Velázquez de Madrid. El 1982 rep la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya i la medalla d'or del FAD, i és nomenat fill predilecte de la ciutat de Granollers (a instàncies del govern socialista de la vila). L'any 1984 fa la medalla del Parlament de Catalunya i una escultura per al geriàtric de Granollers que deixa inacabada. Té murals a Barcelona, Bonn, Nova York, Nuremberg, Madrid, Granollers i Sabadell i obres als museus més importants del món i a diverses col·leccions particulars.

Bibliografia

GARCIA-PEY, Enric (1990) Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura, Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers.

GARRELL I ALSINA, Amador (1960) Granollers, vila oberta, Granollers, Gràfiques Garrell.

